

तारा” रङ्गना० । “रोहिण्यादित्यमूलानां प्राची सार्पस्य
चैव हि । तथा प्रलवशेषाणां स्थूला स्यात् योगतारका”
रू० सि० । रोहिणी पुनर्वसु मूलानामक्षेपायाश्च प्रत्येकं
स्वतारास्तु पूर्वदिक्स्था तारा योगतारा । अवशिष्टानां
आर्द्रा चित्रा स्वात्यभिजिच्छतताराणां यथायोग्यं स्वतारास्तु
यात्यन्तं स्थूला सा योगतारा नक्षत्रप्रसङ्गात्
ब्रह्मादिनक्षत्राणामपि स्थितिस्थानमुक्तं तत्रैव । “पूर्वस्यां
ब्रह्महृदयादंशकैः पञ्चभिः स्थितः । प्रजापतिर्दृषान्ते-
ऽसौ सौम्येऽष्टविंशदंशकैः” सू० सि० । ब्रह्महृदयस्थानात्
पूर्वभागे पञ्चभिरंशैः दृषान्तनिकटे एकराशिप्रवि-
शत्यंशैः प्रजापतिस्तारात्मको ब्रह्मा क्रान्तिवृत्ते स्थितः ।
अस्य विज्ञेयमाह असाविति । असौ ब्रह्मा सौम्येऽत्तरस्यां
अष्टविंशैः स्थित इत्यर्थः रङ्गना० । “अपां वत्सश्च चित्रा-
यात्तरेऽंशस्तु पञ्चभिः । दृष्टुं किञ्चिदतो भागैरापः
षड्भिरुत्तरे” रू० सि० । “तिष्य पुनर्वसु इह पा० रू०
व्याख्यायां सरलायामक्षामिष्यत् पुनर्वसोर्द्वि तारत्वमुक्तं
तन्मनोरमादिमूलतया प्रामादिकमेव । एतच्छास्त्रालोच-
नेन पुनर्वसुनक्षत्रस्य चतुस्तारात्मकत्वं पुष्यस्य त्रितारात्म-
कत्वं तेन वज्रत्वे प्राप्ते द्वित्वविधायकं सूत्रं सार्थकमिति
द्रष्टव्यम् । “पादः पुनर्वसोरन्यः पुष्योऽक्षेपा च कर्कट” ।
ज्योति० । नक्षत्राधिपा उक्ताः दृष्टव्यं० । “अश्विनम-
दङ्गनममलजशशमूलभृददितिजोवफषिपितरः । योन्य-
र्यसदिनकृत्तपुपवनशक्राग्निमित्राः । शक्रोनिर्ऋति-
स्तोयं विश्वविरिञ्ची हरिर्वरुणः । अजपादोहिर्बुधः
पूषा चेतोश्चरा भानाम्” । “चित्राक्षेपास्त्रातिविशाखा
भरणीपितृप्रशस्तिकाः । नातिशस्ताः प्रयाणेषु” ज्यो० त०
अस्य स्त्रीत्वमपि “अक्षेपवर्जयमपितृप्रविशाखयुक्तं
पूर्वात्रयं शतभिषा च नवाभूदूनि” एतान्यधोमुख-
गणानि कथितानि नित्यं विद्यार्थभूमिखननेषु च भूमि-
तानि” ज्यो० त० । तथा च नक्षत्रपरत्वे न० तारा-
परत्वे स्त्रीत्वम् । एवं मूलान्धवणादीनामपि द्विलिङ्गत्वम् ।
इयं तीक्ष्णगणः “तीक्ष्णोऽहिरुद्रेन्दुयुक्” ज्यो० त० । नास्ति
क्षेपो यस्य । २ असंबन्धे ति० । क्षेपः काव्ये नानार्थपरता
स नास्ति यत् । ३ क्षेपमूल्यान्धे काव्ये न० ।

अक्षेपाज पु० अक्षेपानक्षत्रे जायते जन-७ दैत० । केतु
पक्षे तस्याक्षेपाजातत्वात्तथात्वं अक्षेपाजातादयोऽप्यत्र ।
अक्षेपाशान्ति स्त्री अक्षेपाजनननिमित्ता शान्तिः शाक० त० ।
अक्षेपाजनननिमित्तशान्तिः । तत्र अक्षेपाजनने दोष-

माह” ज्यो० त० । “अश्विनीमघमूलानां गण्डाआद्यास्त्रि
नाडिकाः । अन्याः पौष्णोऽरगेन्द्राणां पञ्चैव यवनाः जगुः”
मूलेन्द्रयोर्दिवा गण्डोनिशा च पितृसर्पयोः । सन्ध्याद्वये
तथा ज्ये रेवतीतुरगर्क्षयोः” सन्ध्यारात्रिदिवाभागे
गण्डयोगोद्भवः शिशुः । आत्मानं मातरं तातं
वित्तं हन्ति यथाक्रमम् । सर्वेषां गण्डजातानां परित्यागो
विधीयते । तातेनादर्शनं वापि यावत् पाण्डासिको
भवेत्” ज्यो० त० । त्यागासामर्थ्यं षण्मासपर्यन्तं सुखं न
पश्येत् शान्त्या सर्वत्र शुभम् । त्विपञ्चादिषट्कोत्पत्ति
दोषबाहुल्याय वस्तुतः सर्वचरणेष्वेव दोषविशेषः
यथाह नारदः । “आद्ये पिता नाशमुपैति मूलपादे
द्वितीये जननी तृतीये । धनं चतुर्थेऽस्य शुभोऽस्य शान्त्या
सर्वत्र तत्सदाहिमे विलोमम्” । सन्ध्यादिविशेषोक्ति-
रधिकदोषार्था । यथाह ज्योतिर्निबन्धः । “मूलान्धपितृ
चरणे प्रथमे च नूनं पौष्णोन्द्रयोश्च फणिनश्च तुरीयपादे ।
मातुः पितुः स्वपुत्रोश्च करोति नाशं जातो यदा निशि-
दिनेऽप्यथ सन्ध्ययोर्वा” । कन्यायां विशेषः विधानपारि-
जाते । “न बाला हन्ति मूलर्क्षे पितरं मातरं तथा ।
मूलजा श्वशुरं हन्ति व्यालजा च तदङ्गनाम् । महेन्द्र-
जाऽप्यजं हन्ति देवरन्तु द्विदेवजा । शान्तिर्वा पुष्कला-
स्याञ्चेत्तर्हि दोषो न कश्चन” । द्विदेवजा अश्विनीजाता
तस्याः अश्विनीसुतदेवताकालेन तयोश्च द्वित्वात् तथात्वम् ।
तच्छान्तिश्च “अक्षेपायान्तु जातानां शान्तिं वक्ष्याम्यतः परम्
जातस्य द्वादशाहं च शान्तिहोमं समाचरेत् । विभवे पञ्च
कुम्भास्तु इयं वा तदशक्तिः” इत्यादिना मानवसंहितोक्ता ।
सा च विधानपारिजाते अक्षेपाशान्तिविधानप्रकरणे
दृष्टा । तत्फलं च मन्त्रलिङ्गात् ज्ञेयम् मन्त्रो यथा ।
“अक्षेपाक्षजजातस्य मातापितृदोषनस्य च । भ्रातृशान्ति-
कूलस्थानां दोषं सर्वं व्यपोहत् । योऽसौ वागीश्वरो देवो
हृदिदेवो दृष्टस्यति । मातापितोः शिशोश्चैव गण्डदोषं
व्यपोहत् । पितरं सर्वभूतानां रक्षन्तु पितरः सदा ।
सर्पनक्षत्रजातस्य वित्तं शान्तिं च बान्धवान्” वि० पा०
पुरा० ।

अश्व पु० अश्वरुते व्याप्नोति मार्गम् अश्व-कान् । घोटके “गच्छन्त
सञ्चलितवामरचारमश्वम्” माघः । “जितसिंहभयानागा
यत्नाश्चा विलयोनयः” कुमा० । “अमृताद्वाष्पतोवज्रे
वैदेभ्योऽण्डाञ्च गर्भतः । सान्द्रो हयानासुतपत्तिः सप्रधा
परिकीर्त्तिताः इत्युक्ते स्तेषाममृताद्युत्पत्तिस्थानम् ।